
Verdrag inzake het verhaal in het buitenland van uitkeringen tot onderhoud, New York, 20-06-1956

VERDRAG INZAKE HET VERHAAL IN HET BUITENLAND VAN UITKERINGEN TOT ONDERHOUD

Preambule

Overwegende dat het dringend noodzakelijk is een oplossing te geven voor het humanitaire probleem dat voortvloeit uit de positie van personen die onderstand van node hebben en die voor het onderhoud waarop zij rechtens aanspraak kunnen maken, afhankelijk zijn van personen in het buitenland,

Overwegende dat het aanhangig maken en vervolgen van vorderingen tot onderhoud of de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen dienaangaande ernstige moeilijkheden, zowel van rechtskundige als van feitelijke aard, opleveren, wanneer zulks in het buitenland moet geschieden,

Vastbesloten te voorzien in maatregelen om zodanige problemen op te lossen en zodanige moeilijkheden te overwinnen,

Zijn de Verdragsluitende Partijen overeengekomen als volgt:

Artikel 1. Draagwijdte van het Verdrag

1. Dit Verdrag heeft ten doel aan een persoon, hierna te noemen de schuldeiser, die zich bevindt op het grondgebied van een der Verdragsluitende Partijen, het verhaal van uitkeringen tot onderhoud te vergemakkelijken, waarop die persoon aanspraak maakt tegenover een persoon, hierna te noemen de schuldenaar, die aan de rechtsmacht van een andere Verdragsluitende Partij is onderworpen. De instellingen, van wier diensten hiertoe gebruik zal worden gemaakt, worden hierna als verzendende instellingen en als ontvangende instellingen aangeduid.
2. De rechtsmiddelen, waarin dit Verdrag voorziet, zijn een aanvulling van, en komen niet in de plaats van, rechtsmiddelen, die krachtens het nationale of internationale recht bestaan.

Artikel 2. Aanwijzing van de instellingen

1. Iedere Verdragsluitende Partij wijst, op het tijdstip van de nederlegging van de akte van bekrachtiging of toetreding, een of meer administratieve of rechterlijke autoriteiten aan, die in haar gebied de functies van verzendende instellingen zullen vervullen.
2. Iedere Verdragsluitende Partij wijst, op het tijdstip van nederlegging van de akte van bekrachtiging of toetreding, een overheidsorgaan of particulier lichaam aan, dat in haar gebied de functies van

ontvangende instelling zal vervullen.

3. Iedere Verdragsluitende Partij doet de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties onverwijld mededeling van de aanwijzingen krachtens lid 1 en lid 2 en van de eventueel daarin aangebrachte wijzigingen.
4. De verzendende en ontvangende instellingen kunnen rechtstreeks in verbinding treden met de verzendende en de ontvangende instellingen van de andere Verdragsluitende Partijen.

Artikel 3. Indiening van het verzoek bij de verzendende instelling

1. Wanneer een schuldeiser zich op het grondgebied van een Verdragsluitende Partij bevindt, hierna te noemen de Staat van de schuldeiser, en de schuldenaar is onderworpen aan de rechtsmacht van een andere Verdragsluitende Partij, hierna te noemen de Staat van de schuldenaar, kan de schuldeiser een verzoek indienen bij de verzendende instelling van de Staat waar hij zich bevindt, dat er toe strekt onderhoud van de schuldenaar te verkrijgen.
2. Iedere Verdragsluitende Partij doet de Secretaris-Generaal mededeling, welk bewijs krachtens de wet van de Staat van de ontvangende instelling normaal wordt vereist om verzoeken om onderhoud te staven, op welke wijze dat bewijs moet worden geleverd, en aan welke andere vereisten krachtens genoemde wet moet worden voldaan.
3. Het verzoek dient vergezeld te gaan van alle ter zake dienende documenten, waaronder voor zover nodig een volmacht, waarbij de ontvangende instelling wordt gemachtigd in naam van de schuldeiser op te treden of een persoon aan te wijzen, die bevoegd is in naam van de schuldeiser op te treden; het verzoek dient voorts vergezeld te gaan van een foto van de schuldeiser en, indien mogelijk, van een foto van de schuldenaar.
4. De verzendende instelling neemt alle redelijke maatregelen om te verzekeren dat aan de vereisten van de wet van de Staat van de ontvangende instelling wordt voldaan; onverminderd het in die wet bepaalde moet het verzoek de volgende gegevens bevatten:
 - a) de naam en voornamen, het adres, de geboortedatum, de nationaliteit en het beroep van de schuldeiser, en in voorkomend geval de naam en het adres van de wettelijke vertegenwoordiger van de schuldeiser;
 - b) de naam en voornamen van de schuldenaar en, voor zover aan de schuldeiser bekend, de achtereenvolgende adressen van de schuldenaar gedurende de laatste vijf jaren, zijn geboortedatum, zijn nationaliteit en zijn beroep;
 - c) een uitvoerige uiteenzetting van de gronden van het verzoek, het onderwerp daarvan en alle andere ter zake dienende inlichtingen, met name betrekking hebbende op de financiële en familie-omstandigheden van de schuldeiser en van de schuldenaar.

Artikel 4. Verzending van de stukken

1. De verzendende instelling verzendt de stukken aan de ontvangende instelling die door de Staat van de schuldenaar is aangewezen, tenzij de verzendende instelling het verzoek als geheel ongegrond beschouwt.
2. Alvorens de stukken te verzenden vergewist de verzendende instelling zich, dat de stukken voldoen aan de vormvereisten van de Staat van de schuldeiser.
3. De verzendende instelling kan aan de ontvangende instelling haar oordeel mededelen over de gegrondheid van het verzoek en aanbevelen aan de schuldeiser kosteloze rechtsbijstand en vrijstelling van kosten te verlenen.

Artikel 5. Verzending van rechterlijke uitspraken en van andere gerechtelijke stukken

1. De verzendende instelling verzendt, op verzoek van de schuldeiser en in overeenstemming met de bepalingen van artikel 4, iedere voorlopige en definitieve beslissing of andere gerechtelijke akte, waarbij door een bevoegd gerecht van een der Verdragsluitende Partijen onderhoud ten behoeve van de schuldeiser is toegekend, en, indien noodzakelijk en mogelijk, de stukken van het geding waarin de beslissing is genomen.
2. De in het vorige lid bedoelde gerechtelijke beslissingen en akten kunnen in de plaats treden van de stukken, genoemd in artikel 3, dan wel die stukken aanvullen.
3. De procedure, bedoeld bij artikel 6, kan volgens de wet van de Staat van de schuldenaar, zijn hetzij een exequaturprocedure of registratieprocedure, hetzij een nieuwe rechtsvordering, die gegrond wordt op de ingevolge de bepalingen van lid 1 verzonden beslissing.

Artikel 6. Functies van de ontvangende instelling

1. Optredende binnen de grenzen van de bevoegdheden die haar door de schuldeiser zijn verleend, neemt de ontvangende instelling in naam van de schuldeiser alle geëigende maatregelen ter verzekering van het verhaal van onderhoud, daaronder begrepen het sluiten van een dading en, indien nodig, het instellen en vervolgen van een rechtsvordering tot onderhoud en de tenuitvoerlegging van een uitspraak, bevel of andere gerechtelijke akte.
2. De ontvangende instelling houdt de verzendende instelling voortdurend op de hoogte. De ontvangende instelling deelt, indien zij niet kan optreden, de redenen daarvan mede aan de verzendende instelling en zij zendt alsdan de stukken terug.
3. Ongeacht de bepalingen van dit Verdrag, beheerst de wet van de Staat van de schuldenaar, daaronder begrepen het internationaal privaatrecht, de rechtsvorderingen als hierboven bedoeld en alle aangelegenheden die daarmee verband houden.

Artikel 7. Rogatoire commissies

Indien de wet van de twee betrokken Verdragsluitende Partijen rogatoire commissies toelaat, zijn de volgende regels van toepassing:

- a) Het gerecht, waarbij de vordering tot onderhoud is ingesteld, kan ter verkrijging van stukken of andere bewijsmiddelen een rogatoire commissie richten tot het bevoegde gerecht van de andere Verdragsluitende Partij of tot iedere andere autoriteit of instelling, die is aangewezen door de Verdragsluitende Partij, in wier gebied de commissie moet worden uitgevoerd.
- b) Opdat de partijen tegenwoordig kunnen zijn of zich kunnen laten vertegenwoordigen, is de aangezochte autoriteit verplicht de betrokken verzendende instelling en de betrokken ontvangende instelling alsmede de schuldenaar te verwittigen van de datum waarop en de plaats waar de gevraagde handeling zal plaats vinden.
- c) De rogatoire commissie moet met bekwame spoed worden uitgevoerd; indien zij niet is uitgevoerd binnen vier maanden na ontvangst door de aangezochte autoriteit, moet de aanvragende autoriteit worden verwittigd van de redenen van de niet-uitvoering of van de vertraging.
- d) De uitvoering van de rogatoire commissie geeft geen aanleiding tot terugbetaling van heffingen of kosten van welke aard ook.
- e) De uitvoering van de rogatoire commissie kan slechts worden geweigerd:
 - 1) Indien de authenticiteit van het stuk niet vaststaat.
 - 2) Indien de Verdragsluitende Partij, in wier gebied de uitvoering zou moeten plaats hebben, oordeelt, dat deze inbreuk zou kunnen maken op haar soevereiniteit of op haar veiligheid.

Artikel 8. Wijziging van rechterlijke beslissingen

De bepalingen van dit Verdrag zijn eveneens van toepassing op verzoeken die strekken tot wijziging van rechterlijke beslissingen inzake onderhoud.

Artikel 9. Vrijstellingen en voorrechten

1. In de procedures die door dit Verdrag worden beheerst, genieten schuldeisers de behandeling en de vrijstelling van betaling van kosten welke worden toegekend aan schuldeisers die woonplaats hebben in de Staat waar de procedures aanhangig zijn of die onderdanen van die Staat zijn.
2. Schuldeisers worden niet op grond van de omstandigheid dat zij vreemdeling zijn of ter plaatse geen woonplaats hebben verplicht tot de cautio judicatum solvi of tot een storting of zekerheidstelling.
3. De verzendende en de ontvangende instellingen kunnen voor de krachtens dit Verdrag verleende diensten geen vergoeding in rekening brengen.

Artikel 10. Overmaking van gelden

De Verdragsluitende Partijen, krachtens wier wet de overmaking van gelden naar het buitenland aan

beperkingen is onderworpen, verlenen de hoogst mogelijke voorrang aan de overmaking van gelden die bestemd zijn tot betaling van onderhoud of tot dekking van kosten van procedures uit hoofde van dit Verdrag.

Artikel 11. Federale clausule

In het geval van een federale of niet-eenheidsstaat zijn de volgende bepalingen van toepassing:

- (a) Wat betreft de artikelen van dit Verdrag welke vallen binnen de wetgevende bevoegdheid van de federale wetgevende macht, zullen de verplichtingen van de federale regering in dit opzicht dezelfde zijn als die van de Partijen die geen federale Staten zijn;
- (b) Wat betreft de artikelen van dit Verdrag welke vallen binnen de wetgevende bevoegdheid van de samenstellende Staten, provincies of kantons, die krachtens het constitutionele stelsel van de federatie niet gehouden zijn wetgevende maatregelen te nemen, zal de federale regering bedoelde artikelen zo spoedig mogelijk met een gunstige aanbeveling ter kennis brengen van de bevoegde autoriteiten der Staten, provincies of kantons;
- (c) Een federale Staat die Partij is bij dit Verdrag, zal, op het door tussenkomst van de Secretaris-Generaal overgebrachte verzoek van enige andere Verdragsluitende Partij, een verklaring verstrekken van de in de federatie en haar samenstellende delen geldende wetten en gebruiken met betrekking tot enige bepaling van het Verdrag, waaruit blijkt in hoeverre door een wettelijke of andere maatregel uitvoering is gegeven aan die bepaling.

Artikel 12. Territoriale toepassing

De bepalingen van dit Verdrag strekken zich uit tot of zijn eveneens van toepassing op alle niet-zelfbesturende, trust- of andere gebieden vóór welke internationale betrekkingen een Verdragsluitende Partij verantwoordelijk is, tenzij deze ten tijde van de bekrachtiging van of toetreding tot dit Verdrag heeft medegedeeld, dat het Verdrag niet van toepassing zal zijn op een of meer van die gebieden, iedere Verdragsluitende Partij die een dergelijke mededeling doet kan te allen tijde daarna door middel van een tot de Secretaris-Generaal gerichte kennisgeving de toepassing van het Verdrag tot een zodanig gebied of alle zodanige gebieden uitbreiden.

Artikel 13. Ondertekening, bekrachtiging en toetreding

1. Dit Verdrag staat tot 31 december 1956 open ter ondertekening namens ieder Lid der Verenigde Naties, iedere Staat welke daarvan geen lid is doch die Partij is bij het Statuut van het Internationale Gerechtshof, of lid van een gespecialiseerde organisatie, en iedere andere Staat welke geen lid is van de Verenigde Naties, doch die door de Economische en Sociale Raad is uitgenodigd Partij te worden bij dit Verdrag.
2. Dit Verdrag moet worden bekrachtigd. De akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal.

3. De in lid 1 van dit artikel bedoelde Staten kunnen te allen tijde tot dit Verdrag toetreden. De akten van toetreding worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal.

Artikel 14. Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag treedt in werking op de dertigste dag volgende op de dag van de nederlegging van de derde akte van bekrachtiging of toetreding overeenkomstig de bepalingen van artikel 13.
2. Ten aanzien van iedere Staat die het Verdrag bekrachtigt of ertoe toetreedt na de nederlegging van de derde akte van bekrachtiging of toetreding, treedt het Verdrag in werking op de dertigste dag volgende op de dag waarop die Staat zijn akte van bekrachtiging of toetreding nederlegt.

Artikel 15. Opzegging

1. Iedere Verdragsluitende Partij kan dit Verdrag opzeggen door middel van een kennisgeving aan de Secretaris-Generaal. Een dergelijke opzegging kan eveneens van toepassing zijn op enkele of alle der in artikel 12 genoemde gebieden.
2. De opzegging wordt van kracht een jaar na de datum waarop de kennisgeving door de Secretaris-Generaal is ontvangen, met dien verstande dat de opzegging niet geldt ten aanzien van gevallen welke op het ogenblik waarop de opzegging van kracht wordt, nog in behandeling zijn.

Artikel 16. Beslechting van geschillen

Indien er tussen de Verdragsluitende Partijen een geschil mocht ontstaan ten aanzien van de uitlegging of toepassing van dit Verdrag, en indien een dergelijk geschil niet langs andere weg is opgelost, wordt het geschil verwezen naar het Internationale Gerechtshof. Het geschil wordt aan het Hof voorgelegd hetzij door middel van de mededeling van een speciale overeenkomst hetzij door middel van de eenzijdige aanvraag van een der bij het geschil betrokken partijen.

Artikel 17. Voorbehouden

1. Indien een Staat ten tijde van de bekrachtiging of toetreding een voorbehoud maakt ten aanzien van een of meerdere der artikelen van dit Verdrag, doet de Secretaris-Generaal aan alle Staten die partij zijn bij dit Verdrag en aan alle andere in artikel 13 bedoelde Staten mededeling van de tekst van het voorbehoud. Iedere Verdragsluitende Partij die bezwaar heeft tegen het voorbehoud kan, binnen een tijdvak van negentig dagen te rekenen van de datum der mededeling af, de Secretaris-Generaal ervan kennis geven dat zij het voorbehoud niet aanvaardt, en het Verdrag treedt dan niet in werking tussen de Staat die bezwaar maakt en de Staat die het voorbehoud heeft gemaakt. Iedere Staat die op een later tijdstip toetreedt kan ten tijde van zijn toetreding een dergelijke kennisgeving richten aan de Secretaris-Generaal.
2. Een Verdragsluitende Partij kan een op een vroeger tijdstip gemaakt voorbehoud te allen tijde

intrekken en doet de Secretaris-Generaal mededeling van die intrekking.

Artikel 18. Wederkerigheid

Een Verdragsluitende Partij heeft niet het recht zich tegenover andere Verdragsluitende Partijen op de bepalingen van dit Verdrag te beroepen, behalve voor zover zij zelf door het Verdrag gebonden is.

Artikel 19. Kennisgevingen door de Secretaris-Generaal

1. De Secretaris-Generaal doet aan alle Leden der Verenigde Naties en aan alle in artikel 13 bedoelde Staten die geen lid zijn, mededeling van:
 - (a) mededelingen uit hoofde van lid 3 van artikel 2;
 - (b) mededelingen uit hoofde van lid 2 van artikel 3;
 - (c) mededelingen en kennisgevingen uit hoofde van artikel 12;
 - (d) ondertekeningen, bekrachtigingen en toetredingen uit hoofde van artikel 13;
 - (e) de datum waarop het Verdrag krachtens lid 1 van artikel 14 in werking is getreden;
 - (f) opzeggingen gedaan uit hoofde van lid 1 van artikel 15;
 - (g) voorbehouden en kennisgevingen uit hoofde van artikel 17.

2. De Secretaris-Generaal doet alle Verdragsluitende Partijen eveneens mededeling van alle krachtens de bepalingen van artikel 20 ontvangen verzoeken tot herziening en de antwoorden daarop.

Artikel 20. Herziening

1. Iedere Verdragsluitende Partij kan te allen tijde door middel van een tot de Secretaris-Generaal gerichte kennisgeving een verzoek doen tot herziening van het Verdrag.

2. De Secretaris-Generaal geeft de kennisgeving door aan iedere Verdragsluitende Partij met het verzoek binnen vier maanden te antwoorden of zij wenst dat een Conferentie bijeen wordt geroepen om de voorgestelde herziening in overweging te nemen. Indien een meerderheid der Verdragsluitende Partijen voor het bijeenroepen van een conferentie is, wordt de conferentie bijeengeroepen door de Secretaris-Generaal.

Artikel 21. Talen en nederlegging van het Verdrag

Het origineel van dit Verdrag waarvan de Chinese, Engelse, Franse, Russische en Spaanse teksten gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de Secretaris-Generaal, die gewaarmerkte afschriften ervan zal doen toekomen aan alle in artikel 13 bedoelde Staten.